

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 03. АПРИЛА 2015. ГОДИНЕ**

Председник већа: Добар дан, још једном, званично.

Данас је 03.04.2015. године. Отварам претрес пред Вишим судом у Београду – Одељење за ратне злочине, у кривичном предмету оптуженог Неђељка Совиља и других, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл.142 став 1 КЗЈ у вези чл.22 КЗЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине, КТО број 3/12 од 06.08.2012. године.

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на данашњи главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Снежана Станојковић,
-оптужени Неђељко Совиљ и Рајко Векић,
-са браниоцима, адв. Камперилић Миланом и адвокатом Јанићијевић Душаном.

Видим да смо успоставили видео-конференцијску везу са Судом у Босни и Херцеговини, где би требало да буду сведоци Ј П , М В и М Х .

Хало, да ли се чујемо?

Судија Суда Босне и Херцеговине: Да, чујемо се.

Председник већа: Добар дан.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Добар дан.

Председник већа: Судија Драган Мирковић. Са ким имам част?

Судија Суда Босне и Херцеговине: Судија Јасмина Косовић.

Председник већа: Добар дан, још једном. Ови сведоци, Ј П , М В и М Х , јесу приступили?

Судија Суда Босне и Херцеговине: Приступили су и сва три сведока.

Председник већа: Добро.

Судија Суда Босне и Херцеговине: М В , Ј П и М Х . Колико сам обавештена, ова прва два сведока су и раније већ саслушавана, углавном лични подаци су провјерени.

Председник већа: Е хвала. Што се тиче Ј П , она је већ испитана 06.02.2015. године. Па је онда дошло због оне непогоде која је била, снежне непогоде, дошло је до прекида видео-конференцијске везе, а био је почео да се, почели смо да испитујемо сведока М В . Па бих ја сада молио ако може да уђе М В , да наставимо са његовим испитивањем.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Добро, нема проблема, позваћемо свједока.

Председник већа: Е, захваљујем се.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес **ОДРЖИ**.

Претрес је јаван.

Врши се тонско снимање главног претреса и тонски снимак биће саставни део записника о главном претресу.

Главни претрес се наставља испитивањем сведока путем видео-конференцијске везе са Судом Босне и Херцеговине.

Сведок М В .

Сведок М В

Судија Суда Босне и Херцеговине: Господине В , наставља се Ваше испитивање путем видеолинка. Судија ће Вас сада преузети.

Сведок М В : Нисам се добро ни чуо, не чујем.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Ставите слушалице, ставите слушалице. Дакле, колега из Београда ће Вас испитивати, нећу ја.

Сведок М В : Они ће, да.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Да, да.

Председник већа: Добар дан, господине В .

Сведок М В : Добар дан.

Председник већа: Ми смо прошли пут у фебруару почели са Вашим испитивањем, па је дошло до прекида веза, тако да смо стали. Значи оно упозорење које сам Вам прошли пут дао и даље важи. Ви се овде саслушавате у својству сведока, да га не бих понављао, то сте запамтили, сигурно. Текст заклетве сте положили. Дошли смо до тога да нам испричате укратко, шта се десило. Рекли сте да имате још неке, да остајете при свему што сте рекли на прошлим претресима, али да имате нешто да

додате. Шта то имате да додате од онога што сте тада рекли, па да чујемо тај додатак, ето.

Сведок М В : Да, да, сада ћу ја рећи. Хтео сам да кажем, то када сам ја од куће вратио се код овога М П а, и тамо сам отишао у шталу где он пече знаш ракију и ја сам се надао да ће он мене питати, М , шта се то десило. Он ништа не пита, само каже, псује, каже, видиш, убише човјека, он више зна ко и шта је. Ја сам само ћутао, пошто нисам смео ништа да рекнем, а видим да зна, јер он је казао мени, „синоћ су овде били, ћели да убију човјека и није дао он“, тако он говори мени.

Председник већа: Само морате да нагласите, ко је то он, са ким причате?

Сведок М В : М , М .

Председник већа: Са М м причате?

Сведок М В : П .

Председник већа: А шта је М рекао да су хтели да убију човека, где?

Сведок М В : Навече, навече, ту, ту када је пекао ракију, код њега.

Председник већа: Кога су хтели да убију?

Сведок М В : Тога из Бјелаја, М .

Сведок М В : А ко га је хтео да убије?

Сведок М В : А?

Председник већа: А ко је хтео да га убије? Шта је рекао М , ко је хтео да га убије?

Сведок М В : Ова два, Рајко и тај Неђо. А ја мислим да он не зна, знаш, да он мене пита, шта је то било, а он више зна, све о томе. И Ј сигурно знаде, ја мислим, Ј зна све.

Председник већа: Па Ј нам то није рекла када је сада сведочила као сведок.

Сведок М В : Можда ми је рекао, ни мени то није рекла, нити сам ја њу упитао, само М рекао, али битно није, да ли ми верује или не, ни то није битно.

Председник већа: Када сте били ту, када сте дошли после два сата, како сте рекли, код М , јесте видели полицију, јесте разговарали са полицијом која је вршила увиђај?

Сведок М В : Не, нисам ја ни знао да ће доћи они, само су они дошли у кућу моју и рекли да су убили га. Ја питам њих, где су га убили, убили га ту и ту, али ја опет, рекох, да одем ја, није ми било право да видим, стварно да ли су урадили. Али они су рекли, подвукли мени, да не смијем казати. Ја сам ћутао, ништа нисам рекао,

хоћу ли или нећу. И ја сам отишао где су рекли, стварно сам га нашао и тада сам отишао М . А већ је Ј звала ове, милицију. Питају, је ли тај ту, јесте. Ја сам дошао и ја сам казао, да је он отишао тамо, нисам смео баш да речем шта је, нисам смео.

Председник већа: Значи били сте присутни када је била ту полиција?

Сведок М В : Је, јесте, са њима сам био.

Председник већа: Па јесте рекли, јесу Вас питали, када сте Ви задњи отишли са М , је ли Вам рекао то М полицији да сте Ви отишли задњи са њим? Да ли је полиција знала то?

Сведок М В : Јесте, јесте, па Ј рекла.

Председник већа: Ко ме?

Сведок М В : Да је са мном отишао.

Председник већа: Ко ме је Ј рекла?

Сведок М В : Полицији.

Председник већа: Полицији?

Сведок М В : Полицији, да, јесте, јесте.

Председник већа: Полиција Вас ништа тада није питала?

Сведок М В : Па питала, она, ја сам казао, он је отишао тамо, ја отишао горе и ето. А он треба да кући иде право на моју кућу, поред ње да иде, да иде својој.

Председник већа: М ?

Сведок М В : Да, да, М и туда смо наумили ићи.

Председник већа: Оно што сам Вас питао и прошли пут, то је било у вези, то су Вас питали у вези оних цигара. Ви кажете да нисте ишли ни по какве цигаре код Вас.

Сведок М В : Какве цигаре?

Председник већа: Па, питам Вас, Ј П је рекла да сте се вас двојица договорили да одете да узмете, да код Вас М узме неке цигаре. Је ли то тачно или није?

Сведок М В : Не знам, није, не знам ја ништа о цигарама, ја не знам о цигарама ништа. Он је само рекао, да ли је и она, мени се чини да је рекла она, пошто се мени журило кући, пошто ја имам стоку да шта урадим, они су рекли, хајде сачекај да доручује, па ће ићи и он, да идемо скупа. Тако сам ја мало стајао док је он

доручковао. И тако смо пошли. Ја сматрам, чим смо ми изашли из куће, имам ја све нацрте, али то је сада овде у колима, знаш, имам све нацрте од куће до куће, где то све је било, где су они нас срели, све ја имам ту, само не понесе ја то.

Председник већа: Добро, важно је шта кажете. Него да Вас питам, кажете, зауставили су Вас и Ви сте отишли кући, још једном да разјаснимо ту ствар. Јесте Ви чули неке пуцње?

Сведок М В : Не, ништа ја нисам. Ја пошто идем доле, а они су њега вратили контра, знаш, пошто они нису одмах да су га убили, колико ја нисам ни чуо ништа, ни вику, ништа, само Јелка чула све, а ја нисам ништа, пошто сам ја отишао доле кући, ја нисам чуо ништа. Јер они нису одмах убили, они су нешто питали га, он је бежао и шта ја знам шта је све било, ја од тога не знам ништа.

Председник већа: Још само да разјаснимо, кажете да је кућа овде, колико ја видим, Рајка, Векић Рајко, син Драгана из Бјелајског Ваганца кажете да је кућа њихова близу куће.

Сведок М В : Близу, близу.

Председник већа: Плећашових.

Сведок М В : Близу, близу, не могу тачно рећи, да ли је сто метара, двеста, само је близу.

Председник већа: Од Векић Рајка?

Сведок М В : Да, да.

Председник већа: Његова кућа је близу?

Сведок М В : Да, да, ја сматрам када су видели нас да смо ми изашли испред куће, пошто могу видети испред куће своје, он, Рајко да ли је са прозора, да ли је испред куће, видели наске, одмах чим смо изашли и они су излетели горе, шумом, Висом и сачекали нас ту, колико ја знадем. И ту, али шта ми знамо од тога.

Председник већа: Али у овом Вашем исказу и после када сте били на прошлом главном претресу, нигде нисте спомињали овај детаљ, да сте са М разговарали и да Вам је М рекао да су...

Сведок М В : Нисам, нисам се сјетио, не могу свега да се сјетим.

Председник већа: Да су Рајко и Совиљ хтели да убију Векића, хтели да убију М .

Сведок М В : То Ј мора да зна, пошто је она ту, а да ли хоће она сада да рече, то ја не знам, али и то ме ништа није, да ли хоће, да ли неће.

Председник већа: Добро, ја ћу сада пустити...

Сведок М В : Пошто М није жив, у томе је сада ствар, е да је он жив, да.

Председник већа: Ево сада ће Вам прво поставити питања Тужилаштво, па ће онда поставити питање браниоци окривљених. Изволите тужиоче, да ли имате неких питања?

Заменик тужиоца: Добар дан, Снежана Станојковић, заменик тужиоца за ратне злочине. Да ли ме чујете, господине В

Сведок М В : Да, да, чујем.

Заменик тужиоца: Кажите ми, током претходног давања исказа, Ви сте рекли да сте тог спорног јутра дошли код М и Ј П у двориште.

Сведок М В : Наишао с посла, с посла ја ишао.

Заменик тужиоца: И да сте том приликом код њих срели М а Х

Сведок М В : Не срели, нашао га ја у кући.

Заменик тужиоца: Добро, кажите ми, потом сте М и Ви кренули тим путем крај шуме Осоје.

Сведок М В : Да, да, Осоје, то није пут, то је онако, путић неки.

Заменик тужиоца: Добро, кажите ми, у каквим сте односима били са М
Х

Сведок М В : Добар сам био, и сином и са њим и радили у шуми скупа и јели скупа, ја и он.

Заменик тужиоца: Да ли сте се евентуално тог јутра нешто са њим завадили?

Сведок М В : Не, не, ништа, ништа, Ј знаде да смо fino причали, fino отишли, све fino било. Не, не, ништа ја са њим немам, а нисам ни имао ништа са њим.

Заменик тужиоца: Кажите ми, да ли сте том приликом имали евентуално неко наоружање код себе?

Сведок М В : Нисам имао, пушке ја нисам имао.

Заменик тужиоца: Али било шта сем пушке?

Сведок М В : Ништа ја нисам имао.

Заменик тужиоца: Током давања претходног исказа, навели сте да је тих дана неко сахрањен у Вашем месту, па ћу навести тачно како је рекао: „Њихов парњак тих дана је сахрањен“.

Сведок М В : Је, је, је, нисам тачно знао ја, знаш, сада сам питао ње, да ли она знаде, јесте, она Ј каже, да је сахрањен као данас, а сутра су га убили, овога М , као наводно прича народ због тога, не знам, што не знам, не знам, то чујем народ прича, то и нешто.

Заменик тужиоца: А кажите ми, да ли можете данас да нам...

Сведок М В : А они су изјавили да сам ја слагао да није он погинуо, тај Ш тада, него да ли уназад, не знам ја, унапред, уназад, шта ја знам.

Заменик тужиоца: А да ли можете данас да нам кажете, чија је то сахрана била, да ли се сећате?

Сведок М В : Како да не, не, знам, З Ш , млад један, можда, па са њима, да ли је старији мало од њих, туда су негде, шта ја знам.

Заменик тужиоца: Хвала. Такође сте на страни 48 навели да су дошли и претили Вам. Кажите нам тачно, после догађаја?

Сведок М В : Да, ћаћа њихов, њихов ћаћа Р , ја сам хтео у Приједор, а нисам ја њега ни видео унутра, у аутобусу. Ми смо у Сански Мост дошли ту да одморимо, знаш, па смо изашли. И он пришао мени, као да би се тукао, каже, „памтићеш ме“, каже. И претио ми је, Раде, ћаћа од овога Недељка. Да ли је у вези тога, што је викао тако, ја не знам.

Заменик тужиоца: А да ли се сећате, које године је то евентуално било?

Сведок М В : Нисам ништа, не знам, да ли има, има више, богами, не знам, тачно не знам.

Заменик тужиоца: На страни 48 сте навели да је Р С опасан. На основу чега сте то тврдили, кажите ми?

Сведок М В : Па ја колико их овако познам, који, који, Р ?

Заменик тужиоца: Да.

Сведок М В : Па јесте, он је имао и тукао се овако и видео сам да је опасан. Ја сам имао „Фићу“ и „Фићо“ нешто није био у реду, знаш, неће да вуче и ја сам њега, овај, покупио на путу, знаш и женске су неке биле и мало, мало, не може. И ја сам њега ту оставио и он после након каже, након, слагаћу те, петнаест дана, да ми мајку јебе, он мени у очи, што га, а кола у квару била. А сео је, није га платио, него је онако сео. Хоће се, и тукао би се, ето видите.

Заменик тужиоца: Разумела сам, хвала Вам. А кажите ми, да ли имате сазнања да Раде Совиљ сада долази у Ваше место, ових последњих година?

Сведок М В : Јесте, чуо сам да је био и чуо сам да су неки претили Петровцу и то сам чуо. Шта је истина, ја то не знам, да више не иде.

Заменик тужиоца: Значи то сте чули?

Сведок М В : Да, је ли истина, ја не знам.

Заменик тужиоца: Сада бих Вас поново вратила на Вашу изјаву коју сте дали овде пред нама, на страни 39 сте навели: „Ствари се гоне, да су због тога захитили“. Значи да Вас подсетим, приликом изјашњавања Вашег, што би се евентуално догодило да је М Х страдао, Ви сте навели да су посреди неке ствари које су евентуално биле његове и могле би бити њему одузете. Па ми сада реците, да ли се сећате тога, какве су то ствари, где су те ствари биле?

Сведок М В : Јелка гонила ствари, пошто ће они као да иду, знаш, да иду одатле и те ствари она гонила и после као неће ићи и он је дошао по те ствари. То она знаде боље од мене.

Заменик тужиоца: А одакле Ви знате, ја питам Вас?

Сведок М В : Па знам из приче, она ми то рекла, Ј ми рекла, да је дошла за неке ствари, шта ја знам, да гони, шта је гонила, ја не знам, она ми рекла, да је зато дошла. И он је био ваљда навече попио и ту је ноћио. Да ли су они љубоморни били што је он ноћио, па као откуд он смије туда да хода, да сада ноћи, може и то бити, не знам ја, немам појма.

Заменик тужиоца: И вратићу Вас везано за натпис на Вашој кући. Да ли се сећате да сте нам о томе говорили, да ћете бити смакнути, да ли се сећате тога?

Сведок М В : Јесте, писало, писало, да, зато сам у Петровац отишао.

Заменик тужиоца: Па реците, како сте Ви то доживели, по Вашем мишљењу, ко је писао то?

Сведок М В : Па нисам, нисам овај ја то доживео нешто баш да сам се плашио, знам да ништа учинио нисам. Ја сам дошао међу првима и слободно сам главу одигао у чаршији, у СУП-у и свагде, али ме то жуљало, што је то писало и дошао Мирко Миљевић пре мене, можда месец, два дана ту, комшија ми и он је, ја њему казао, „Мирко, ходи види шта ово пише“. Каже, „знаш шта, Мићо“, каже, „Миле, могуће овај је долазио, то је његов, овај, стриц од тога, Рајка, стриц, да могуће“, вели „сигурно је писао, он зна о томе све шта се то догодило, као да тебе окриви, да ти не смеш кући доћи“. А сада ја не знам ко је писао, да ли су Муслимани, да ли су наши писали, ја не знам ко је писао. Тако ми је рекао, пошто је њему долазио тај, вели, „могуће да је он то писао“. Умро је тај, тај сада није жив, Ђуро му име.

Заменик тужиоца: Хвала.

Сведок М В : Бекић.

Заменик тужиоца: Такође приликом суочавања на страни 54 Ви сте навели: „Ви сваки дан позивате мене, ја ћу то исто рећи“. Да ли се сећате тога? Кажите ми, ко Вас то позива и шта сте тиме хтели да кажете, да ћете све рећи, ко Вас позива?

Сведок М В : Шта позива, то нешто ми није јасно, ко позива?

Заменик тужиоца: Па неко је Вас позивао. Када сте се суочили овде са једним од окривљених, Ви сте навели: „Ви сваки дан позивате мене, ја ћу то исто рећи“. Па Вас ја сада питам, на шта сте мислили када сте рекли, да Вас сваки дан неко позива и да ћете то рећи, да ли можете да се сетите?

Сведок М В : Не знам ја ни шта ме питаш, везе ја немам о томе. Да, и ти мене позивај сваки дан саде и доле, ја ћу доле, али исто, ја имам своје, сваки дан ћу долазити.

Заменик тужиоца: Не, нисте ме разумели.

Сведок М В : Нисам те можда ја разумео.

Заменик тужиоца: Не, нисте ме разумели, ево сада ћу да отворим транскрипт, јер дозвољавате?

Председник већа: Да, можете слободно.

Заменик тужиоца: Ево овако, приликом суочења са Неђељком Совиљем, да ли се сећате када сте се суочавали са њим претходни пут када сте долазили, не овај прошли месец, него када сте давали свој исказ, сада ћу Вам рећи.

Сведок М В : Да, да.

Заменик тужиоца: Да ли се сећате тога да сте се суочили са овде оптуженим Неђељком Совиљем? Сећате се?

Сведок М В : Је, је, сјећам, како да не, он је рекао да сам ја имао пушку,

Заменик тужиоца: Јесте, па је рекао...

Сведок М В : А нисам имао, ја сам ...00;25:17 бацио, то је слагао.

Заменик тужиоца: Разумела сам. Онда је Неђељко Совиљ Вама рекао: „Ти само сваљујеш кривицу на нас“. Ви му одговарате: „Ја сам рекао оно што јесте, ја ћу теби рећи сваки дан то“. Затим Совиљ Неђељко Вама каже: „Ти си све лагао што си рекао“. А онда Ви њему кажете: „Ви сваки дан позивате мене и ја ћу то исто рећи“.

Председник већа: Само да разјаснимо. Да ли сте мислили позивате или прозивате, хајде да решимо, можда је грешка у...

Заменик тужиоца: Зашто мислите да је „прозивате“?

Председник већа: Не, па питам, да ли се сећате.

Сведок М В : Шта ја знам, не знам шта значи.

Председник већа: И шта би Вам значило „ви позивате мене“?

Заменик тужиоца: Па да ли могу ја да протумачим?

Председник већа: Нећемо да тумачимо, питаћемо њега, нисмо ту да тумачимо, него да га питамо.

Заменик тужиоца: Ви сте рекли да би могло евентуално бити „прозивани“.

Председник већа: Па једино, да ли знате Ви шта Вам то значи „ви позивате мене“, на шта сте то мислили?

Сведок М В : Не знам ја шта значи то, ни то, али ти мене зови сваки дан, то мислим на то, да ме зовеш, ја ћу сваки дан да седим и кажем оно што јесте, сваки дан.

Заменик тужиоца: Тако сте мислили?

Сведок М В : Сваки дан ти мене зови, од мене нема ништа, само, не знам, шта ми радите то? Па што не би остварили закон, такви, ако слажете, дупла казна, дупла, па ти лажи, ако се уочи да сте слагали, казна дупла, да ли за мене, да ли за њих, да ли за кога било. Треbate сваком рећи, казна дупла.

Председник већа: Добро, В , само тренутак, само тренутак да чујемо. Има ли још питања?

Заменик тужиоца: Имам још два.

Председник већа: Слушајте тужиоца, слушајте питања, само одговорите на питања.

Заменик тужиоца: Ево још кратка ћу, господине, имам још два питања. Значи, да ли можете да нам наведете, када је погинуо Ваш сестрић? О томе сте се изјашњавали прошли пут, а да ли сада?

Сведок М В : Шта, када је?

Заменик тужиоца: Погинуо Ваш сестрић.

Сведок М В : Сестрић, он је погинуо, био онај светац је био неки, мислим нерадни дан, овај, Видовдан.

Заменик тужиоца: Добро, да ли можете да нам кажете, да ли је то било пре Мехмедове погибије или после евентуално?

Сведок М В : То не знам ништа о томе, нити има то нешто у вези са тим, то нема никакве везе када је тај погинуо дечко.

Заменик тужиоца: Хвала.

Сведок М В : То везе никакве нема са тим, никакве, баш никакве.

Заменик тужиоца: И само још једно питање.

Председник већа: Сачекајте сада, мораћу да се умешам овде. Кажете за Видовдан, које године, нисте рекли годину, нисте прецизирали које године?

Сведок М В : Јој.

Председник већа: Да ли је то било 1992. године?

Сведок М В : 1993., 1992., 1993., не туда нешто, не могу тачно да знам.

Председник већа: Па морали би да знате, да ли је пре ових догађаја или после овог догађаја?

Сведок М В : Па туда, да ли је пре, не знам тачно, мислим никада то није ми нико ни задао да знам. Ја сам могао то да нађем, питам, када је то све било, није ми то, интересовало ме то није.

Председник већа: Добро, захваљујем се.

Сведок М В : Нити је то потребно ми било.

Председник већа: Ево саслушајте још једно питање.

Заменик тужиоца: И само још везано за Вашу супругу, не знам да ли сте Ви прибавили.

Председник већа: Нисам питао.

Заменик тужиоца: Да ли је нешто стигло, не? Кажите ми, да ли имате супругу?

Сведок М В : Немам, умрла.

Заменик тужиоца: А кажите ми, када је умрла?

Сведок М В : 1999. године је умрла, у Приједору умрла.

Заменик тужиоца: 1999. године у Приједору?

Сведок М В : Да.

Заменик тужиоца: Хвала пуно, толико.

Председник већа: После ћемо питања, изволите, одбрана, питања?

Адв. Душан Јанићијевић: Добар дан, поштовање, Душан Јанићијевић, ја сам бранилац по службеној дужности Совиљ Неђељка, па бих Вас ја питао.

Сведок М В : Добро, само питајте.

Адв. Душан Јанићијевић: Ево овако. Пред полицијом босанско-херцеговачке Федерације сте 2010. године дали изјаву, да Вам је Јелка Плећаш причала да су се окривљени Совиљ и Векић одмах пред њима и свуда по селу хвалили да су убили М . Ј П ...

Сведок М В : То Ј није рекла.

Адв. Душан Јанићијевић: Чекајте само моменат.

Председник већа: Сачекајте да чујете питање.

Сведок М В : Добро, добро, чекам.

Председник већа: Сачекајте да чујете питање само.

Адв. Душан Јанићијевић: Ј П је у својству сведока 2003. године изјавила да уопште није имала контакта са окривљеним Совиљ Неђељком и Векић Рајком. Молим да објасните ту чињеницу неслагања. Значи Ви сте рекли једно, а она друго.

Сведок М В : Да, да, они су причали, био код њих ја случајно, наишао, каже да су они се хвалили, Ј вели, по селу, по селу, не значи да су они били у контакту, али чуо од некога по селу да су били, фалили шта су урадили, ево их, она је ту, нека она рече.

Адв. Душан Јанићијевић: Добро. Ви сте...

Сведок М В : А то нема ни везе, да ли ја, појма од тога немам, само тако она вели. Не знам да ли она знаде ко је причо њој, шта је било, то ја не знам.

Адв. Душан Јанићијевић: Да. Ви сте тада изјавили да сте били код ње и да су се Векић и Совиљ код ње хвалили, а они су тад већ били на ратишту.

Сведок М В : Не, не знам код ње, не знам, то боље зна она, ђе су се фалили ја то не знам. Нити ме је интересовало то.

Адв. Душан Јанићијевић: Добро, е сад бих да Вас питам следеће, да ми објасните када сте Ви први пут неке рекли ко је убио М , како бисмо утврдили који је извор приче да су тај злочин починили Векић и Совиљ, значи када сте Ви први пут неке рекли да су?

Сведок М В : А јој ја памптим шта сам с неким саде причо, нити сам смио ја што да речем, јок, јок, ја не знам...

Адв. Душан Јанићијевић: Значи не знате кад...

Сведок М В : Али многи су знали да су они, али нису сви знали.

Адв. Душан Јанићијевић: Када сте Ви некое рекли?

Сведок М В : Мени је реко онај...да?

Адв. Душан Јанићијевић: Када сте Ви неком први пут рекли то?

Сведок М В : А шта ја, кад је то мој брате било, шта сам ја рекао, можда сам рекао на више пута, шта ја знам шта сам ја река и с ким сам ја био. Нема то везе шта сам ја, али ја говорим саде истина да су ...00.31.32...и нема шансе те, а Ви ако саватате да сам ја учесник икакав, као ви што сте учесник у убиству човека и ја сам. Ја везе са убиством немам, ни пипно нијесам, ни река и здраво. Ако сте ви учинили ту нешто и ја сам, исти смо. Ја ту само што сам страова и нисам спаво и дошло ми био сам слаб да ћу да умрем, ја дјецу имам поштену у Њемачкој и Словенији и нећу да умрем да сутра неко нешто рекне, оћу ја да то скинем, шта је било од човјека, пошо са мном човек оће да се знаде, е то ја хоћу и урадићу то, па нека буде ко шта хоће. Ја сам ту, реко сам то и готово. Поштен ми је био и брат и ћаћа и сви, ко што сам и ја. Ја живим у Бјелају, не смем рећи ни СУП, уопште нико ништа, почеле су свађе, дигнуте свагде главе идем и здраво. И ћерајте ме ће оћете, ја ћу то рећи, немате ви шта мене да испитивате. Ја стојим с потписа хиљаду да је тако било и Ј нека рече исто и она знаде све. Све она зна, и она што ће вијати га туда и да спава туда и да ја сад имам са тим који ништа немам ја са тим, ја ништа нисам крив, више је она. Шта сам ја ту случајно наишо, нит ја знам да је он ту, ни да пече ракију, ни, ја поша кући, радио ја, с посла, ето видиш шта је било...

Председник већа: Добро, да се вратимо на питања. Изволите.

Адв. Душан Јанићијевић: Да, ево објаснићу Вам зашто сам Вас ово питао, зато што сте Ви 2013.године преко видео конференцијске везе, значи прошли пут кад смо овако разговарали преко монитара, суду у Београду сведочили да сте први пут у полицији БиХ, значи то је било 2010. године рекли ко је убио М , а рекли сте „дотле сам ћутио, ћутио да се мене није теретило“.

Сведок М В : Је, је, тачно, тачно, је, је.

Адв. Душан Јанићијевић: То сте изјавили 2010.?

Сведок М В : То кад је мени писало то...

Адв. Душан Јанићијевић: Да, сте у полицији рекли 2010. године.

Сведок М В : Је, све. Исто сам реко што и сада, у полицији сам реко исто.

Адв. Душан Јанићијевић: Рекли сте, а 2013. године сте овде нама рекли да сте први пут ту изјаву дали 2010. године у полицији Босне и Херцеговине, међутим сведок С Ђ је изјавио 2010. године пред полицијом у Босни и Херцеговини да је у његовом вођњаку 2000. године Х Х рекао да су М убили овде окривљени Векић и Совиљ, а то се слаже са изјавом Х Х датом пред полицијом у БиХ федерацији исте године да је С Ђ тада рекао да сте му Ви причали да су М убили овде окривљени.

Председник већа: Ви сад морате поставити питање, да ли сте Ви С причали ко је убио М ?

Адв. Душан Јанићијевић: Да ли сте Ви С Ђ пре 2000.године?

Сведок М В : Са њим ја не причам никада, нити ћу када причати до живота....он је луд човек.

Адв. Душан Јанићијевић: А да ли сте Х Х 2000. године рекли да су Совиљ и Векић убили М ? То Вас питам сада.

Сведок М В Можда сам, не знам, не сећам се ништа, шта ја знам шта сам ја тада реко. Можда сам реко.

Адв. Душан Јанићијевић: Х Х тврди да сте тада њему рекли 2000. или пре што значи да сте Ви ширили ту причу од 2000.године, а не од 2010.

Председник већа: Само морате питања, немојте такве констатације, него питања молим вас.

Сведок М В : Ја ако сам река, шта значи, ја нисам ни слаго...

Председник већа: Браниоче, само једно питање да ја поставим.

Адв. Душан Јанићијевић: Ајте, ајте.

Председник већа: Сад сте поменули С , јел с њим не разговарате, зашто?

Сведок М В : Па јок, нећу до вијека, ма какви, нема од тога ништа.

Председник већа: Је ли Вам он родбина?

Сведок М В : То је луд човек бог те јебо.

Председник већа: Је ли вам он родбина?

Сведок М В : Ма није ништа, пусти то.

Председник већа: Па Ваша жена има С презиме девојачко, је ли тако?

Сведок М В : Је, је, није род.

Председник већа: Није род?

Сведок М В : Ма јок, није род.

Председник већа: Добро, само питам. Изволите.

Адв. Душан Јанићијевић: На питање тужиоца преко видео конференцијске везе 2013.године сте одговорили да је Вас И Д набедио да сте Ви убили М Х .

Сведок М В : Јест, у очи мени реко, у очи мени реко.

Адв. Душан Јанићијевић: Е сада...

Сведок М В : Реко пошто сам се ја вратио и онда се мало ко наш вратио, нисам се ја смио препирати ни с ким, знаш, пошто то није моја ни земља, ништа, ја сам морао ћутити док се то мало, реко Д , видеће се ко је шта убио и ко је какав човек, видиће се, тако сам одма изашо да не би свађа била, нико ми није реко у Петровцу Босанском и селу да сам урадио него он ми реко у очи мени, Д тај. Јест реко и то код овога Мандића Бранка, он ми реко, јесте. Д је у Бјелаји.

Адв. Душан Јанићијевић: Да ли Вам је рекао од кога је он то чуо?

Сведок М В : Није, нисмо ми даље приче имали, ја сам изашо. Немам ја шта с њиме да причам. Па мрзи јеби га, ето шта је реко, а мрзи ме, знам шта је. То је то.

Адв. Душан Јанићијевић: Е сада, питање следеће, 2013. године сте сведочили на овај начин преко монитора „да је у М Х било добрије ствари, што је могло бити његовог страдања“. Ви сте рекли да је у њега било добрије ствари, у њега, значи не да су отишли колима дан раније, него да је код њега било добрих ствари, е сада...

Сведок М В : Код њега у џепу.

Адв. Душан Јанићијевић: Ви сте рекли, сведочили сте да је у М Х било добрих ствари што је могло бити у њега страна, то сте рекли 2015. године на 13. страни, 2013.године.

Председник већа: Само тренутак, учићемо у језичка тумачења, „у њега“, ево питаћемо шта Вам значи то „у њега“?

Сведок М В : Код њега, у њега, то ми нешто смешно дал у џепу, да ли код куће, да ли ће је имо ствари.

Председник већа: Не, не, нисте разумели питање. Кажете да сте 2013.године овде каже бранилац рекли: „У њега је било добрих ствари“.

Адв. Душан Јанићијевић: „Добрије ствари“.

Председник већа: „Добрије ствари“, на шта сте мислили да су код Х биле добрије ствари, у њега?

Сведок М В : Ја не знам да сам то и реко, ја са стварима ништа немам, тај мени није дао ништа, нити сам иско, нити ја бих то. Он је Ј дао ствари, она знаде о стварима, ако нешто има да питате за ствари, ја са стварима и са М нијесам имао никад ништа и син му знаде, ево га ође, да ја никад ствари никакве донео од њега нисам, не, не. О стварима ја не знам ништа, ево ње, питајте ње, она ствари од њега донела. Какве ствари ја не знам, зна она.

Адв. Душан Јанићијевић: Добро. Следеће питање, ко је видео окривљене да иду преко Главице после убиства М Х и рекао „шта радите“? Ви сте изјавили 2013.године да их је видио неки човек да иду преко границе и викао...

Председник већа: Главице.

Адв. Душан Јанићијевић: Преко Главице и викао на њих шта то радите, који их је то човек видео?

Сведок М В : То је онај комшија им.

Адв. Душан Јанићијевић: Е то, који комшија?

Сведок М В : То није тај...

Адв. Душан Јанићијевић: А који је то комшија?

Сведок М В : М .

Адв. Душан Јанићијевић: Који?

Сведок М В : М К , сам тај живи, па мени причо тако каже „чим сам ја чуо пуцањ“, он је као знао да су они, каже мајку им, шта радите, убили човека, он говори мени, ја ништа нисам реко, он прича тако. Он је у Дервенти тај, е тако он мени прича, дал је он слаго, да ли није, ја не знам. Да је чуо пуцањ и звање каже да је све чуо и да каже нама претпоставља да су они, он тако говори мени, а жив је тај, у Дервенти је.

Адв. Душан Јанићијевић: Добро.

Председник већа: Само да потврдимо, зове се М К или како му је име?

Сведок М В : Ко ме? К а се презива.

Председник већа: Како?

Сведок М В : К М .

Председник већа: И живи у Дервенти?

Сведок М В : Да, да.

Председник већа: А јел знате где живи у Дервенти?

Сведок М В : Не знам, само знам да је у Дервенти.

Председник већа: Је ли он рођен у истом селу...

Сведок М В : Продо своје у Бјелај, кућу, све продо.

Председник већа: Добро.

Сведок М В : Јелка знаде, њу питајте.

Адв. Душан Јанићијевић: Добро.

Сведок М В : Ће је, шта ја знам ће је.

Адв. Душан Јанићијевић: Ево следеће питање. Које сте оружје дужили за време рата као портир у време ваше смене?

Сведок М В : Застава 750, онај, како оно...

Адв. Душан Јанићијевић: Значи то је пиштољ?

Сведок М В : Пиштољ, пиштољ.

Адв. Душан Јанићијевић: Пиштољ крагујевачки, добро.

Сведок М В : Да, да.

Адв. Душан Јанићијевић: Следеће питање, добро већ сте рекли, питање, која је раздаљина од куће Плећаша до места где је нађен М Х убијен?

Сведок М В : Добро шта сам ја теби реко да имам све у колима али ћу ти рећи и без тога. Кажеш одакле...

Адв. Душан Јанићијевић: Од куће Ј П , од куће Плећаша до места где је нађен покојни М Х ?

Сведок М В : Близу, близу.

Адв. Душан Јанићијевић: Колико је то по вама?

Сведок М В : 200 метара.

Адв. Душан Јанићијевић: Од куће 200 метара?

Сведок М В : Да, да, а 150 до овога Рајка, отале, а има до мене километар, јеби га.

Адв. Душан Јанићијевић: Добро, хвала вам, то је све.

Председник већа: Сачекајте смао.

Сведок М В : Што год имате питајте.

Председник већа: Ево сад ће Вам поставити и други бранилац.

Сведок М В : Само питајте.

Адв. Милан Кампарелић: Добар дан, бранилац Векића и Совиља адвокат Милан Кампарелић. Ја бих хтео да Вам поставим следећа питања и то по сегментима. Први критични тренутак се десио кад сте се сусрели на неком раскршћу два пута, Ви у друштву са покојним Х , а оптужени Совиљ и Векић су ишли другим путем. Који од тих путева је био шири, већи и главнији, да тако кажем?

Сведок М В : Па добро, они су баш били слични туда, нит је то пут био онај, ни овај, то су били овако за стоку, само ногомет, ту мислим с ногама да човек прође, то није било за кола.

Адв. Милан Кампарелић: Да ли се тим путем...

Сведок М В : Шири је био у њих.

Адв. Милан Кампарелић: Следеће питање, да ли се тим путем којим су се кретали Совиљ и Векић могла кретати и кола запрежна или путнички аутомобил?

Сведок М В : Па камен је то, не може, камен је то све.

Адв. Милан Кампарелић: По ширини пута?

Сведок М В : Молим?

Адв. Милан Кампарелић: Мислим по ширини пута?

Сведок М В : А шири је у њих тамо.

Адв. Милан Кампарелић: Шири је?

Сведок М В : Ће су....

Адв. Милан Кампарелић: Шири је од пута којим сте Ви ишли, јел то хоћете да кажете?

Сведок М В : Да, да, шири, шири. Пошто су они правили нешто, шта ја знам.

Адв. Милан Кампарелић: Добро, онда ћу Вас питати и следеће. Одакле Вам онда идеја да кажете да су искочили ни оклен испред трња некога, како су то искочили ширим путем испред трна некога а ви ишли ужим путем?

Сведок М В : Не, не, не, не, то је шири пут док је земља његова, док је његова земља, они су правили неки пут да нешто можда дрва, али чим је прешо своју земљу то је урија.

Адв. Милан Кампарелић: Питам за то место.

Сведок М В : То је урија, ниси ми добро објаснио. Иза урије до трна тога...

Адв. Милан Кампарелић: Питам за место сусрета.

Сведок М В : А да ли има 300 метара, туда неће, ту нема ништа, никакoгa пута, ту нема, само трн и камен. Не, не, није до краја, ма какви до краја, Ј знаде. Не, не, и они су прешли без пута, пута нема, какав пут, само камен и трн и они су трчали као кад ти узмеш пушку и чекаш дивљач. Ми смо били као дивљач да смо и они су видели нас и излетили и чекали да убију нас. Е сад они да су били свјесни да убију и мене, то би најбоље било за њих да су убили обојицу, а ето нису убили, ал овај као дивљач смо ми били наишли туда и ето....

Адв. Милан Кампарелић: Какви су ово лудаци, невероватно, овај човек стално измишља причу.....

Председник већа: Молим Вас без коментара.

Сведок М В : И они су испали, овај је први ишо М , а ја сам за њим, мораш ти гледати на шта стајеш, нема пута, камен све и он је стао, ја погледа шта је, кад они из трна некога, за трном били. И пушке на њима и каже „Ти ајде, нека њега“. Ја опет реко, јеби га, ајде да га мало сачекам, они строго мени да ја идем да ће доћи он, ето шта је било. И ја сам отишо. Тако је то било. И ја сам чеко да М дође мени кући, а дошли они.

Председник већа: Изволите питања.

Адв. Милан Кампарелић: Како сте могли да чекате да М дође Вама кући ако су они искочили са упереним пушкама, како данас кажете, на вас?

Председник већа: Није рекао, није рекао да су истрчали са упереним пуштакaма.

Сведок М В : Не, нисам...

Адв. Милан Кампарелић: Па рецимо искочили с пушкама.

Председник већа: Па немојте није исто, немојмо сад да стављамо нешто што сведок није рекао.

Сведок М В : Не, нисам то реко упереним, не, не, они су рекли да га питају нешто ради ствари неких, ја сам и схватио тако, пошто те ствари се гањају, они ће ићи, па да питају за ствари, тако сам схватио одмах, а пушке нијесу упрли, не, не, пушке су нормално остале.

Адв. Милан Кампарелић: Шта је на то рекао и да ли је било шта рекао М покојни на то њихово заустављање и одвајање вас двојице, да ли је било шта рекао М ?

Сведок М В : Није он ништа мени, ништа ми није реко, ништа, ћутио је.

Адв. Милан Кампарелић: Потпуно је ћутао, ништа није ни њима рекао, ни Вама није рекао тада?

Сведок М В : Ту није приче дуго било, није ништа, одма сам ја видим, зауставише, шта ја знам, реко...

Адв. Милан Кампарелић: И још једном...

Сведок М В : Неће да ја чујем.

Адв. Милан Кампарелић: Још једном желим да питам следеће.

Сведок М В : Само питај.

Адв. Милан Кампарелић: Осим пушака које су имали са собом, шта су још имали од ствари са собом Векић и Совиљ?

Сведок М В : Ја видио ништа нијесам, нег то, само то видио, пушке. Пушке сам видио, погледо сам онако у пушку и не волим и ја сам на мах склонио главу нешто, није ми то нешто сјело и ето, даље ништа нисам ни гледо.

Адв. Милан Кампарелић: Када су то почели да се хвале?

Сведок М В : После, да ли који дан, шта ја знам.

Адв. Милан Кампарелић: У то време после злочина одмах?

Сведок М В : Послије одмах, да.

Адв. Милан Кампарелић: Одмах после тога?

Сведок М В : Па вјероватно одмах, туда, сигурно, чим су они после схватили да то нешто није добро, они су ћутили али одмах, ја мислим да су одмах, ма Јелка знаде, њу питајте, мене за то не питајте. Она то рекла и Миро то реко.

Адв. Милан Кампарелић: Да ли је неко оптуживао тада одмах Вас и да ли је некада тада одмах оптуживао и М покојног П ?

Сведок М В : Нико то, нико то није јурио, нико. Нико ништа реко мени није за то, то се ћутило све, ћутио сам и ја, шта ћу.

Адв. Милан Кампарелић: Морам да Вас питам у вези тога и следеће, ако су се они хвалили да су убили Х М , због чега сте Ви ћутали и чували ту тајну?

Сведок М В : Па због себе, нисам смио. Знам да су онај, ћаћа му исто опасан, тај би убио за трен, зато нисам смио, а њих сам слабо знао, нисам ја био у свађи никада са њима, ни с њиме, нити смо се свађали, не, не, не, само сам тако Раде ми није сјео, да је свадљив, да би ударио човека, јер он је туко, човека отале, пао нама, ништа му није скривио. Зато Раду знам да је опасан, опасан човјек.

Адв. Милан Кампарелић: Да ли сте ишта о том догађају када сте дошли својој кући рекли својој супрузи?

Сведок М В : Не, не, ћутио сам, ништа јој нисам реко, не, не. Почо сам кафу пити и неко се чује да улази у кућу, не знам ко улази, да ли је М , не знам, јер он је осто. Кад ушли они, пушака нису имали, пушака нису имали, каже...

Адв. Милан Кампарелић: Око колико сати је то било кад су они ушли код Вас?

Сведок М В : Па брзо су они дошли, брзо су, да ли је 10 сати, туда негде, не знам, нисам баш гледо у сат, али су иза мене су брзо дошли.

Адв. Милан Кампарелић: Да ли их је видела Ваша супруга?

Сведок М В : Шта?

Адв. Милан Кампарелић: Да ли их је видела и Ваша супруга кад су долазили код Вас?

Сведок М В : Видела, видела, и чула све.

Адв. Милан Кампарелић: Па је ли Вас питала нешто у вези са тим зашто су дошли?

Сведок М В : Не, не, чула, чула све, ја сам реко њој „види шта су учинили, дал су учинили, дал не, ја идем тамо да видим“, супрузи ја реко, „немој се секирати ништа, оде ја, сад ћу ја доћи, да видим све шта су учинили“ и супруга ућутила јер она таква била, није паничила и тако.

Адв. Милан Кампарелић: Када су дошли код Вас и саопштили Вам шта су урадили, колико су се задржали код Вас отприлике?

Сведок М В : Мало, мало, само су рекли, не, не, мало, мало, да ли су 10 можда минута.

Адв. Милан Кампарелић: Колико то мало? Шта то значи мало?

Сведок М В : Мало, 10 минута можда.

Адв. Милан Кампарелић: 10 минута.

Сведок М В : Само су рекли шта су учинили и да не кажем, то су рекли, друге приче није било. Ја сам ћутио, нисам реко рећи ћу, ни нећу. Ћутио сам. Кава ми, нама, у руци онако окаменио се, нисам спавао двије-три ноћи никако, пошто сам мном човек и то да се догоди, а добар био и са сином и с њиме. Е син му ту, нек он сад рече.

Адв. Милан Кампарелић: Да ли су икада раније они долазили код Вас?

Сведок М В : Па нису баш неки, нису, долазио неки мали од, чекај шта он дође, од сестре тога Недељке и воли, украсти воли, сад је то човек јеби га и зато сам га ја псово, али нисам га ни туко, само сам псово што ми је то узо.

Адв. Милан Кампарелић: Када сте...

Сведок М В : Они нису долазили, нису они долазили. Јесу скидали од ћерке ми бицикле дјелове, па јурила их она, псовала мајку, лети мала, шта је, каже „поскидали ми дјелове неке са бицикле“ и стигла их је, отела, е то једино што знам.

Адв. Милан Кампарелић: Па то није баш нека посета, то му дође као крађа па одбрана од крађе.

Сведок М В : Е да, да, да, тако нешто, да, да. Мала плаче, трчи, шта је, тако вели и стигла их је, ал онда су били млађи, знаш, то поодавно.

Адв. Милан Кампарелић: Па значи можемо да кажемо да су њих двојица опасни људи из опасних фамилија?

Сведок М В : Па ја не знам да ли су још неком, ја причам о мени, а не причам о другоме, они знају то, исто то, то све што ја причам они знају.

Адв. Милан Кампарелић: Нисам најбоље разумео прошли пут када сте давали исказ, да ли је нешто било писало у вашој кући или на вашој кући?

Сведок М В : Не, не, ја имам ван куће, ван куће, као неку, соба као, и набачено, набачено, то сам ја радио. Пише на зиду, на зиду бјео зид са црним, нечим је писало „Ако дођеш да ће мене да убију“, зашто убит, шта ли је, и то ја нисам диго, нити сам хтио, него отишо ја у СУП љут, љут и казао онај дежурни „Шта ти оћеш“, ја на њега реко немој ме питати шта оћу, љут сам, па реци ми „Одакле си“, ја кажем из Бјелаја, па вели „тако реци“, каже „шта псујеш, како ти име“, тако, „шта си хтио“, реко дај ти мени главнога овдје, с тобом ја ништа немам, дај ти мени главнога и каже „ајде ту у салу доћи ће главни“, и дошо је. Има милиционер један из Бјелаја исто, вели Мићо, неко виче Мићо, „оклен ти ту“, ма немој ме питати, Самир му име. Самир.

Адв. Милан Кампарелић: Да ли је то писало на Вашој кући када сте Ви се вратили из Приједора назад или је то накнадно после вашег повратка писало, неко написао?

Сведок М В : Нашо сам ја то ђе пише, кад је ја не знам.

Адв. Милан Кампарелић: Значи кад сте се вратили већ је било написано на вашој кући, односно тој помоћној просторији?

Сведок М В : Је, је, да, да. Ја сам очекивао онако, гледо то, и пито кажем ти, комшије и комшија ми казо да њему долазио тај Векић Ђуро, мени се чини да би најприје он да то, да тебе устрои да ти не идеш овамо, тако ми овај река, јел истина ја не знам. А мислим и ја реко да Муслимани то нијесу, сумњам, јер због чега да мени то пише и зато сам у СУП отишо. И овај Самир је сутрадан каже „сутра мене ето код тебе“ и тако смо сједили фино причали, вели „Ништа се не брини, немој плашити никога, ја сам ту и и долећу ти каже и тако то и било и нико ме није брата диرو, нико ми ријеч није реко, не, не, треба рећи оно што јесте.

Адв. Милан Кампарелић: Добро, хвала. То би било све.

Сведок М В : Само питај што год хоћеш.

Председник већа: Ево само још нека питања. Што се тиче ваше супруге, то Вас је питала и тужилја, ми смо добили извештај путем међународне правне помоћи из Босне и Херцеговине из кога произилази да вам је супруга умрла у октобру или септембру 1999., где је она сахрањена?

Сведок М В : Сахрањена у Бјелаји горе и то под милицијом, мислим, морали су они то у присуству бити, пошто нисмо смјели без њих, тад се није смјело баш тако.

Председник већа: Да, а кажете да је умрла у Бања Луци, је ли тако?

Сведок М В : Да, да.

Председник већа: Зато што немамо, имамо извод из матичне књиге венчаних, имамо њен извод из матичне књиге рођених али не постоји извод из матичне књиге умрлих, нигде није заведена да је умрла, зато Вас питам.

Сведок М В : Па дјеца су то, они су преузели да ће то да раде, они су платили сахрану све, син ми је у Словенији, ја нисам имо паре у џепу, ништа нисам имо, све он је то сносио. Ја мислим да су они то урадили, шта ја знам, она није имала ни пензије, ни ништа.

Председник већа: Добро, ја ћу Вам опет предочити оно што је рекла, а то је рекла и на главном претресу, сведок П , она је рекла да никад с вама није разговарала и да она никад није рекла да су овде окривљени Совиљ Неђељко и Векић Рајко убили, односно да су се хвалили да су причали да су убили Мехмета, а Ви кажете да је она Вама то испричала и да Вам је М то испричао?

Сведок М В : Не, не, обадвоје су причали наводно да су чули у селу да су причали, село да је рекло, знаш, ал не ође код ње да су рекли, не, у селу каже.

Председник већа: А кад су Вам то причали? Ту сте рекли да су одмах после догађаја.

Сведок М В : Сигурно оних дана као, знаш, они храбри убили га, а послвије онда можда су схватили шта су учинили послвије су ћутили, и ово, чекај да само речем, ја сам пошто нисам био сигуран кад је погино Шкорић, него Ј каже да погино тај дан, а они су као сутрадан га убили, а они су доставили да није погино, сахрањен Шкорић тада, а видиш да то није истина, код њих није истина.

Председник већа: Добро.

Сведок М В : Видиш да они, што лажу, ја не знам, ал мени битно није због чега су убили човека нек они речу, мене се не тиче због чега су убили. Убили су га, због чега, ја само свједочим да су убили човека, а због чега то се мене не интересује никако и не треба да интересује никога.

Председник већа: Добро, само тренутак, само тренутак, да видимо да ли имају окривљени питања. Да ли Ви имате питања? Имате Ви? Немају питања. Ништа. Сачекаћете, ми смо завршили сада са Вашим испитивањем, међутим, како постоје разлике између исказа, Вашег исказа и исказа Ј П и то у околностима самог догађаја, ја ћу сад позвати колегиницу из Сарајева ако може да уђе Ј П .

Сведок М В : Добро, могу ја.

Председник већа: Не, не, останите, не, не, останите Ви.

Сведок М В : Добро, добро.

Заменик тужиоца: Извините, да ли бих ја могла да поставим неко додатно питање Ј П пре суочења?

Председник већа: Па не, после суочења, сада сам ја већ одредио суочење, па ако хоћете неко додатно, после ћемо, али прво да видимо, да ли су отишли по Ј , јесу.

Добар дан, Ј , да ли се чујемо?

Сведок Ј П : Добар дан, чујемо се.

Председник већа: Јелка, Ви сте већ испитани овде као сведок, такође испитан је и В . Међутим, у вашим исказима постоје одређене разлике и то разлике у односу на то, што овде В наводи, да сте му Ви, аха, ево сада ће слушалице ако може и да седне негде са стране, нема други начин. Да ли се сада боље чујемо?

Сведок Ј П : Е јесте, чујемо се, чујемо се супер.

Председник већа: Е, постоје разлике у исказима оног што сте Ви рекли од онога што је рекао овде В .

Сведок Ј П : Да.

Председник већа: А разлика је у томе, ево ја ћу Вам рећи у чему се разликује. Разликује се у томе, што В каже да није ишао ни по какве цигарете, него да су кренули без, то сам Вам и предочио прошли пут. Исто тако тврди да, исто тако тврди В да сте му Ви саопштили и М да се прича да су овде окривљени убили М . Је ли то тачно или не?

Сведок Ј П : Није, није тачно.

Председник већа: Ево, ја ћу сада донети решење да се ви суочите, па Ви то кажите директно, ако може камера у Суду у Сарајеву, ако може да ухвати оба сведока, ако не, онда да бар чујемо оба сведока. Па кажите то, ево ту је В .

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши суочење између сведока Ј П и сведока М В , на околности њихових исказа, односно разлика у њиховим исказима које постоје, а односе се на то да су њих двојица отишли, оштећени уствари. М и В отишли да купе цигаре, односно да су, да су М и Ј П рекли В да су овде окривљени убили М .

Сведок Ј П : Није тачно.

Председник већа: Кажите то њему.

Сведок Ј П : Није тачно.

Председник већа: Шта је тачно?

Сведок Ј П : М В , тачно је само да ја нисам видела, а нисмо никада рекли. Како моремо рећи да је убио, када ја нисам то видела, немогуће је, не може рећи да, отишао је раме уз раме, око 250 метара, ја сам их видела, раме уз раме, а не могу ја рећи да је убио ни Рајко ни Неђељко, када нисам видела. Ја сам чула пушке, ја сам чула јаук, а М је отишао на кућу његову, ради његових цигара.

Председник већа: Само ми кажите, Ј , само ми кажите, то кажите В , је ли то тачно што он каже да сте Ви њему рекли да су њих двојица убили?

Сведок Ј П : Није тачно.

Сведок М В : Не, нисам ја ни рекао, него М је рекао, није она, ја сам отишао тамо М , М то рекао, М мене није ништа питао, ни Ј ме није питала шта то би, не, не, нико мене није питао, само М рекао, каже, „види“, мени говори, „убише човјека“, каже и да су навече били код котла, он мени рекао.

Сведок Ј П : Нису, није тачно.

Сведок М В : Ја кажем тај је жив човек, није да ја сада кажем, ево човек је жив.

Сведок Ј П : Није тачно да су били увече код котла, није тачно да их је ико видео, ево М ту, ево мене ту. А код котла ја нисам видела да је ико био долазио код мога котла. А да је М то рекао, било коме рекао, би мени.

Сведок М В : Али откуд су они знали да је он ту, М , откуд су они знали да је М ту?

Сведок Ј П : Ко откуд је знао?

Сведок М В : Овај Совиљ и овај?

Сведок Ј П : Не знам ја откуд су они знали.

Сведок М В : Откуд они знају да је он ту.

Сведок Ј П : Јер није ту било ни Совиља, ни Рајка, ниједан није био код нас за време котла.

Сведок М В : А видиш чим су излетили, да су знали да је ту.

Сведок Ј П : А где су излетили?

Сведок М В : Горе, предана.

Сведок Ј П : Ја од тога не знам ништа.

Сведок М В : Чим су предана су излетели, они су знали да је он ту, а сада можда нису знали ко је са њиме, а видели смо.

Сведок Ј П : Ја од тога не знам ништа, само знам да су заједно отишли њих двојица, М отишао и М , заједно, раме уз раме. А ко је излетео предањ, ја од тога не знам ништа.

Председник већа: Још нисте ми одговорили на питање у вези ових цигарета. Ви кажете да су они ишли да купе цигарете?

Сведок Ј П : М је рекао, М је овако рекао.

Сведок М В : Можда, не, ја се не сећам тих цигарета, ја...

Сведок Ј П : Ти си М рекао овако, „ја имам штеку цигара кући“.

Сведок М В : Можда сам рекао.

Сведок Ј П : Није можда, него јеси.

Сведок М В : Добро, нека буде да сам рекао.

Сведок Ј П :Јеси.

Сведок М В : Ја не знам за то.

Сведок Ј П : А М је окренуо и М у је пут од његове куће, право кући.

Сведок М В : Да и иде поред мене.

Сведок Ј П : Иде поред саме његове куће и ту су могли доћи.

Сведок М В : Ја не сећам се о цигаретама.

Сведок Ј П : Е, то је било тако.

Сведок М В : Можда сам ја рекао, не знам.

Сведок Ј П : Истина, жива истина.

Сведок М В : Нема проблем и да сам рекао, нема ту неке.

Сведок Ј П : Истина је, истина је.

Сведок М В : Можда сам и рекао, не знам.

Сведок Ј П : А да смо их ми видели, да смо их ми видели, да смо знали да су они, да то нијесмо видели, нису били код нас код котла, ни први дан, ни други дан, први је дан била сахрана Зорића, овога Зорана Шкорића, не Зорића, има и Радован Зорић а има и Зоран Шкорић. Шкорићева је била сахрана, када је мали М отишао, Х ми га зовемо, Х .

Сведок М В : А они су изјавили да није то било, да он није тада, тај Шкорић је погинуо.

Сведок Ј П : Не знам ја ко је шта изјавио, тада је погинуо Х и таман та сахрана је била.

Сведок М В : Има то код њих тамо, код њих има да ако они хоће да рекну, ево, код њих има, шта су рекли они, да до тада није било.

Сведок Ј П : Сахрана је била од Драгана Шкорића сина, Зорана.

Сведок М В : А народ је причао наводно да су га убили због тога. Ја не знам, само чујем где народ прича, шта ја знам шта је истина.

Председник већа: Добро, добро, да се вратимо на ово. Добро, мислим да је ово довољно што сте рекли. Захваљујемо се, нека остане и Јелка, јер ће бити додатна питања за Ј П . А што се тиче сведока В а, може да иде. Видим да сте тражили трошкове поступка, је ли тако, за данашњи долазак, В ?

Сведок М В : Да, да, како да не, да, тражићу стално, само мало је то, бог те јебо, дам стотину платим човека да ми чува кућу, стан, болестан сам, видите шта ми радите, стварно то није нормално. Они су продали све своје, да не смеју да дођу. Хајде нека дође, ја ћу...

Председник већа: Добро, В , завршили смо Ваше испитивање, В , чули смо Вас.

Сведок М В : Нека он живи на слави, нека он на слави живи, ја ћу отићи у затвор. И не само он, има њих десетак у Бјелају, никада не смеју доћи, значи нешто није у реду. Ја их знадем.

Председник већа: Добро, В , чујете ли ме?

Сведок М В : Да.

Председник већа: Е.

Сведок М В : Чујем ја све.

Председник већа: Питао сам Вас за трошкове, колико тражите за данашњи долазак?

Сведок М В : Па треба сваком барем стотину дати, ја стотину дан човеку да ми овце чува, кућу чува. Није то шала, ја 200 имам пензије, само, немам од чега, морам да имам још нешто.

Председник већа: Ја могу да Вам платим трошкове Вашег доласка и имали сте ту и возача, колико се ја сећам, који Вас је довезао, то ћемо платити том возачу, али питам Вас, колико је то?

Сведок М В : Шта колико то? Ја мислим треба сваком, не због мене, него Ви одредите, Ј треба и овом момку.

Председник већа: Добро, 100 марака.

Сведок М В : То ја говорим.

Председник већа: Добро.

Сведок М В : Па нисам ја балавац, јебем га, ја сам човек, ја сам озбиљан човек.

Председник већа: Нема потребе да псујете. Па када сте озбиљан човек, не треба да псујете, мислим да то не иде са Вашим годинама.

Сведок М В : Живци ми слаби, хоће због тога, ратова, неозбиљности, куће палење.

Председник већа: Добро, чули смо Вас, нема потребе, само, В у, само тренутак.

Сведок М В : Још ћемо се ми, чућемо се ми још.

Председник већа: Само сачекајте, не можемо да причамо у глас.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се сведоку М В исплате трошкови за долазак до Сарајева и повратак до места Блејај у износу који је доставио Суд Босне и Херцеговине.

Ми смо већ доставили наша решења, па ћете Ви добити тај износ који ту стоји. Слободни сте, можете да идете, В , захваљујем се што сте дошли. Надам се да Вас више нећемо звати, али ако буде потребно...

Сведок Ј П : Да ли и ја могу да идем?

Председник већа: Не, не, Ви, госпођо П , сачекајте само. Ви можете да идете.

Сведок М В : Ја сам стар човек.

Председник већа: Добро.

Сведок М В : Хајде добро.

Председник већа: Е, може ту да седи, није проблем. Ево госпођо П , само хоће тужилац хоће да Вам постави нека допунска питања.

Сведок Ј П : Може.

Заменик тужиоца: Добар дан, Снежана Станојковић, заменик тужиоца за ратне злочине. Хтела сам само да видим са Вама, госпођо Плећаш, прошли пут сте нам навели да је умро Ђуро, Рајка Векића стриц. Па Вас нисам разумела, када је Ђуро умро?

Сведок Ј П : Није Рајка Векића.

Заменик тужиоца: Него?

Сведок Ј П : Није Рајка Векића, него Јове Јакшића, оно што сте ме питали, задњи пут, као што је рекао онда, од његове сестре син, то је тај Ђуро, Јакшић.

Заменик тужиоца: Јакшић?

Сведок Ј П : Не Ђуро Векић, Јакшић.

Заменик тужиоца: Добро. А кажите ми, данас сте рекли да је сахрана била, чија, дан пре но што ће бити убијен Х М ?

Сведок Ј П : Зорана Шкорића.

Заменик тужиоца: Зорана Шкорића? Хвала. Кажите ми...

Сведок Ј П : Зоран.

Заменик тужиоца: Добро, разумела сам. И само још два питања, кратко ћу: навели сте нам приликом претходних исказа да сте у кумовским односима са Хркићем.

Сведок Ј П : Да.

Заменик тужиоца: Кажите ми...

Сведок Ј П : Да, то су стари, кума тако зову наше Муслимане, кумови, а они су наши кућни пријатељи, ево му сина овде, дошао је са мном.

Заменик тужиоца: Па само ми реците, јесте контактирали после овог догађаја и свих ових година са Ћамком или њеном децом?

Сведок Ј П : Како да нисам, ево јој нашице овде, сина од М , човек код мене, али он тада нити је био у Блејају, нити је био у Петровцу. Он је био тамо код неке свастике, ја мислим да је била сва , немам појма, али није био кући.

Заменик тужиоца: Добро, јесам добро разумела да је Зоран Шкорић сахрањен у Бјелају?

Сведок Ј П : Јесте.

Заменик тужиоца: На гробљу правосланом?

Сведок Ј П : Православно гробље, код њих у њиховом селу, горе у Бусијама.

Заменик тужиоца: У чијем селу?

Председник већа: Бусије, Бусије.

Сведок Ј П : Бусије се зову, Бусије.

Заменик тужиоца: Бусије, е хвала. И кажите ми, приликом давања Ваших података личних, Ви сте навели да сте у неким кумовским односима са Совиљима или Векићима, нисам сада, пошто сте рекли да сте у кумовским односима, па ми сада реците, са ким сте у кумовским односима?

Сведок Ј П : Кумови су били, али су даљњи, мени су даљњи.

Заменик тужиоца: Са ким?

Сведок Ј П : Јер од Рајка стриц је мени држао децу, крстио дјецу, мене вјенчао, Рајков стриц.

Заменик тужиоца: Од Рајка?

Сведок Ј П : Зато смо кумови, од Рајка.

Заменик тужиоца: Да, а кажите ми, а да ли познајете Радета Совиља?

Сведок Ј П : Па знадем, како нећу знати, па комшије, то је од Неђе отац.

Заменик тужиоца: Да, кажите ми, да ли сте виђали Ви Радета Совиља последњих година?

Сведок Ј П : Можда, како нећу виђати, када год је дошао из Србије, вамо у Босну, видела сам га, то ми је комшилук.

Заменик тужиоца: Када сте га последњи пут видели?

Сведок Ј П : Па две године ја мислим да ће бити.

Заменик тужиоца: Јесте разговарали са њим?

Сведок Ј П : Како, нисмо, нисмо причали ни о чему другом, само здраво за здраво.

Заменик тужиоца: Значи само здраво-здрави. Јесте причали о овом поступку?

Сведок Ј П : Нисмо.

Заменик тужиоца: Је ли Вам нешто Раде Совиљ рекао?

Сведок Ј П : Није ништа нам рекао, ништа.

Заменик тужиоца: Баш ништа, јесте сигурни?

Сведок Ј П : Па јесам сигурна, није мени никада ништа Раде Совиљ рекао.

Заменик тужиоца: Значи, а Ви њему?

Сведок Ј П : Па шта ћу му ја рећи, ништа, немам ја шта њему рећи.

Заменик тужиоца: Па зар није мало неуобичајено да сте кумови, разговарате, а да о овом предмету и о овом суђењу нисте ништа разговарали?

Сведок Ј П : Нисмо ми богами никада ни споменули.

Заменик тужиоца: Хвала, толико.

Сведок Ј П : Хвала и Вама.

Председник већа: Е само да Вам ја поставим још нека питања, пре него што одете, да још разјаснимо једну ствар. Овај Зоран који кажете да је сахрањен дан пре догађаја када је убијен...

Сведок Ј П : Први дан је Зоран сахрањен, први дан, други дан је М погинуо, али то је био, ја мислим да је био децембар, ја мислим да има у изјави мојој.

Председник већа: Добро, тај Зоран који је сахрањен ту у Бјелају, како је он умро, шта му се десило, јел погинуо?

Сведок Ј П : Па, погинуо на ратишту, брате.

Председник већа: А да ли знате где је, у којој јединици је био?

Сведок Ј П : Јој не знам, доле у Бихаћу, Бихаћ, а не знам која је јединица, не знам, он је даље од мене.

Председник већа: И још једна ствар, кажете да је кућа Векић, је ли тако, само да видимо, чија је то кућа близу Вас, од овде окривљених.

Сведок Ј П : Рајка, Рајка Векића.

Председник већа: Векића? Колико је она удаљена од Ваше куће?

Сведок Ј П : Па шта има можда 100 метара, нема, па с прозора моремо причати заједно, његова кућа и моја.

Председник већа: Када је било ово пуцање, када је дошло до овог пуцања и када сте Ви чули и потрчали, јел неко дошао из Векићеве куће да види шта се дешава, шта се пуца?

Сведок Ј П : Није, брате, нико дошао, само моја свекрва зовнула, то је била Рајкова мама, а она је сада умрла, „о, кума Миро, је ли ту Ђуро“, као да прилети нам у помоћ. Каже, „није, отишао је он“, она је рекла, отишао је код њезиних родитеља и није био кући тај дан, Ђуро није био тај дан кући. То је Рајков стриц рођени.

Председник већа: А значи то Рајков стриц ту станује, не станује Рајков отац ту?

Сведок Ј П : Становао је Рајков отац и Рајков стриц.

Председник већа: Значи сви су заједно.

Сведок Ј П : Имали су свако своју кућу, свако је своју кућу имао.

Председник већа: Значи, па шта је рекла та мајка, да ли је чула она пуцње, да ли је жена рекла да је чула?

Сведок Ј П : Ма није, можда жена није ни чула сигурно, била у кући, сигурно није, док је моја свекрва није зовнула, она када је звала, „кумо, је ли ту Ђуро“, „није“. Е то је све било од ње.

Председник већа: Е добро, да ли има још неких питања? Ако нема, да отпустимо сведока. Захваљујем се, извините што сте два пута долазили, али такав је био случај. Прошли пут је било оно невреме, јесте се бар добро вратили назад?

Сведок Ј П : Па богами смо се напатили.

Председник већа: Па верујем.

Сведок Ј П : Човек је насео на снег, да није било трактора, али подалеко био и трактор, па сам разгртала снег док га је извукао, до главног пута и тако, напатили смо се баш.

Председник већа: Изволите.

Адв. Душан Јанићијевић: Мислио сам само да питам, да ли можда госпођа зна име и адресу К е који је сада у Дервенти, а кога је срео П на дан убиства, како бисмо могли да...

Председник већа: П ?

Адв. Душан Јанићијевић: Овај В , како бисмо могли сведока да позовемо, бар неки податак, где је живео, како.

Председник већа: Да ли знате можда К који су живели ту код Вас, који се одселио за Дервенту, где је становао и како, да ли имате неке податке о њему?

Сведок Ј П : К , К Р , он је исто погинуо у рату, али вамо горе негде, ближе Сарајеву.

Председник већа: Није Раде, други је поменут.

Сведок Ј П : На Динари, како се то, не знам, К Р , он је у ратишту исто погинуо и још двојица из Бјелаја.

Председник већа: Ако не знате, наћи ћемо ми преко Бјелаја. Онда Вам се захваљујем. Ево ми ћемо Вам исплатити трошкове ове које сте тражили.

Сведок Ј П : К Д исто, К Д из тога села нашега, исто К Д , он је био учитељ у Крњелуши, о њему ја не знам ништа, баш ништа.

Председник већа: Добро, захваљујем се још једном што сте дошли. Што се тиче ових трошкова, Ви тражите трошкове за данашњи долазак, је ли тако?

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се сведоку П Ј исплати износ од 17,89 ЕУР-а на име трошкова доласка и повратка у Бјелај, а уједно се исплаћују трошкови у износу од 127,82 ЕУР-а Надаревих Сакибу.

Јел Вас он довезао, је ли тако?

Сведок Ј П : Јесте, јесте.

Председник већа: То је за трошкове на име превоза од Бјелајске Ваганца – Босански Петровац до Сарајева и обрнуто.

Захваљујем Вам се још једном што сте дошли. Слободно можете да идете.

Нека уђе сада овај сведок М т Х .

Сведок Ј П : Мали, мали, е то је од Чамке син, али М син што је погинуо.

Председник већа: Знамо.

Сведок Ј П : То је Милов син, а мој комшија и мој добар кућни пријатељ.

Председник већа: Хвала Вам још једном, довиђења.

Сведок Ј П : Довиђења.

Сведок М Х

Председник већа: Добар дан, чујемо се?

Сведок М Х : Добар дан.

Председник већа: М Х , је ли тако?

Сведок М Х : Јесте.

Председник већа: М , да. Позвали смо Вас овде у својству сведока. Овде се води поступак против два лица, против Неђељка Сивиља и Рајка Векића, у вези убиства Вашег оца, то знате, 1992. године који се десио у децембру. Ви сте овде позвани у својству сведока. Дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако, не морате да одговорите на питања која Вас, односно Вашег блиског

сродника може довести до тешке срамоте, односно кривичног гоњења. То Вам је јасно, је ли тако?

Сведок М **Х** : Да.

Председник већа: Ја ћу сада само узети Ваше личне податке, јер Ви никада нисте били испитивани у својству сведока. **М** **Х** , од оца?

Сведок М **Х** : **М** .

Председник већа: **М** , рођени сте када и где?

Сведок М **Х** : 14.05.1962. Бјелај, Босански Петровац.

Председник већа: И даље станујете у Бјелају, је ли тако?

Сведок М **Х** : Не, у живим.

Председник већа: У П у сте сада, са адресом у , улица и број?

Сведок М **Х** : .

Председник већа: Добро, ја ћу Вам рећи текст заклетве, а Ви само поновите за мном: заклињем се својом чашћу.

Сведок М **Х** : Заклињем се својом чашћу.

Председник већа: Да ћу о свему што будем питан, говорити истину.

Сведок М **Х** : Да ћу о свему што будем питан, говорити истину.

Председник већа: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок М **Х** : И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Председник већа: Као што сам рекао, овде се ради о убиству Вашег оца, које се десило 1992. године. Не знам колико се сећате свега тога, сада после оволико година, али нас занима још један детаљ. Ми смо овде добили фотодокументацију и податке о ексхумацији, где се наводи када је била ексхумација 1997. године, само да видимо, то је било 1997. године, па ме само занима, да ли сте Ви тада били присутни, ко је показао гроб где се налази Ваш отац, где је он био сахрањен, када се то десило, да ли се сећате тога? Ја мислим да сте Ви били присутни ексхумацији, је ли тако?

Сведок М **Х** : Ја јесам био присутан ексхумацији, само нисам био присутан када је у мене отац убијен, ја уопште нисам био у томе мјесту, ни ја, ни жена, ни дјеца.

Председник већа: Не, не питам Вас, мени је битно за ексхумацију, имајући у виду да је овде постављено питање, да ли су земни остаци који су после изнети из тог гроба и дати на анализу, остаци Вашег оца.

Сведок М Х : Да.

Председник већа: Је ли то Ваш отац био ту сахрањен?

Сведок М Х : Јесте.

Председник већа: Ко га је сахранио?

Сведок М Х : Па ја не знам, у то вријеме нисам био, тада је била мати сама код куће. Ја у то време нисам био кући.

Председник већа: Па да ли Вам је мајка саопштила место где је сахрањен?

Сведок М Х : Јесте.

Председник већа: А Ви сте ишли да покажете?

Сведок М Х : Да, то је нормално мезар где се копају сви наши рецимо, фамилија и шта ја знам.

Председник већа: Значи, то гробно место је било означено, је ли тако?

Сведок М Х : Да.

Председник већа: И ту је био Ваш отац, добро. Да ли има неких питања? Одбрана? Поставило се питање, нема. Имали смо од стране вештака то питање, па смо ево сада то да утврдимо. Поставите питање, слободно. Укључите микрофон и представите се.

Адв. Милан Кампарелић: Адвокат Милан Кампарелић, бранилац оптужених. Једино ако бисте питали, да ли је могао да препозна земне остатке оца по одећи, на пример?

Председник већа: Како сте препознали земне остатке?

Сведок М Х : Па једино по одећи некој што је, он је рецимо био у њебету неком замотан и тако.

Адв. Милан Кампарелић: Тога се сетио, ето.

Председник већа: Ја Вам се захваљујем, ја немам више питања, а немају ни странке у поступку. Хвала Вам што сте дошли. Видим да овде имате...

Сведок М Х : Да ли могу само још нешто да кажем?

Председник већа: Изволите, изволите, реците.

Сведок М Х : Само се сјећам тога да је отац, када је извађен, знате, било му је једна нога по, оно није могла бити пружена, већ покупита, знате шта хоћу да кажем, скупита. Једино то, друго ја више...

Председник већа: Не знате?

Сведок М Х : Не знам.

Председник већа: Добро, захваљујем се. Имали сте трошкове, па нам је доставио Суд из Сарајева трошковник који је био.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се сведоку М Х исплати износ од 17,89 ЕУР-а на име трошкова доласка до Сарајева и повратка назад.

До Петровца, је ли тако?

Сведок М Х : Јесте.

Председник већа: Хвала Вам још једном, слободно можете да идете.

Сведок М Х : Хвала и Вама.

Председник већа: Уједно се захваљујемо и колегиници у Суду Босне и Херцеговине и сада би прекинули видео-конференцијску везу. Не видим да је ту колегиница, али...

Сарадник судије Суда Босне и Херцеговине Јасмине Косовић: Судија није ту, сарадник судије Косовић.

Председник већа: Добро, захвалите се судији Косовић и довиђења.

Сарадник судије Суда Босне и Херцеговине Јасмине Косовић: Довиђења.

Председник већа: Што је било за данас предвиђено, то смо и урадили. Саслушали смо ове сведоке који су били предложени. Остало нам је да сачекамо да се достави фотодокументација са лица места, то је тражено путем међународне правне помоћи. Још нам ништа није јавио Унско-сански кантон у вези ових доказа. Ја сада не знам да ли је паметно заказивати претрес, док нам не дође тај, оставићемо отворено када ће бити следећи главни претрес. Само, ја ћу поновити још једном допис преко Суда Босне и Херцеговине, ако могу да убрзају то да нам јаве, да ли има или не. Да ли има још неких предлога у доказном поступку или ћете нам доставити, реците?

Адв. Душан Јанићијевић: Ја бих тражио саслушање, сада сам заборавио име овога, са Главице, М , како беше, овога што је данас га поменуо П , овог сведока кога је данас поменуо, рећи ћу Вам, то је сведок К . Значи да се преко

органа у Босни и Херцеговини дође до тог човека и да се, К , ако има у записнику, има у записнику.

Председник већа: Мислим да је М , има га у транскрипту, па ћемо наћи његово име, није нам проблем. Значи предлагете, на коју околност?

Адв. Душан Јанићијевић: На околност сусрета тога дана њега и господина П и њихове комуникације.

Председник већа: Јер он каже да су окривљени, да је он видео окривљене који претрчавају преко брда.

Адв. Душан Јанићијевић: Да и да ли је видео ту у близини П М , и о томе, који је могао то чути, није П , него В .

Заменик тужиоца: Противим се предлогу, да се испита овај сведок на управо изнете околности. Сматрам да његовим испитивањем нећемо разјаснити ову кривично-правну ствар, по ставу Тужилаштва, она је у довољној мери разјашњена.

Председник већа: Добро.

Адв. Душан Јанићијевић: ОК.

Председник већа:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прихвата се предлог одбране, да се од стране надлежних органа Босне и Херцеговине траже подаци за сведока К и да се исти сведок када добијемо његове личне податке и место становања, како смо добили задњи пут, он се одселио у Дервенту, исти позове у својству сведока.

Разлог зашто је ово суд прихватио, јесте тај што овај први сведок који се појављује осим М В , који, по коме М В , како тврди је био присутан када се тај догађај десио и он каже да је после пуцања видео њих двојицу да беже преко поља и у вези самог убиства. Ако тај сведок стварно постоји, треба га саслушати, тј. испитати и чути шта је, да ли стварно постоји, односно да ли М В , да ли је тај сведок постојао или није, али тражићемо његово, да прво утврдимо где.

Што се тиче главног претреса, рекао сам, проблем је оно што нисмо добили.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес **ОДЛОЖИ.**

Наставак СЕ ЗАКАЗУЈЕ за:

26. мај 2015. године у 9,30 часова, у судници 3

-што је присутнима саопштено, па их не позивати.

Допис Унско-санском кантону да достави суду податке о сведоку К , допис опет Унско-санском кантону да се ургира у вези достављања фотодокументације са лица места убиства оштећеног.

Ако добијемо податке за овог сведока, ја ћу вама рећи.

Адв. Милан Камперелић: Можете, ако се већ сумња, ја видим да се испитује и то, да веродостојност документа о моменту смрти овог лица Шкорића, то је Вама био мотив, тражите званично, нека нам доставе и тај званично податак, јер ми смо ово званично навели, али...

Председник већа: Можемо то.

Адв. Милан Камперелић: Што се нас тиче, нама је тај податак тачан.

Председник већа: То ћемо прибавити од стране Унско-санског кантона, податке о смрти Шкорић Зорана.

Адв. Милан Камперелић: Можете онда и Јакшића, али добро, овај је већ рекао, већ је рекао, да, ОК.

Председник већа: То је све за данас.

Завршено у 14 часова и 46 минута.

Заменик тужиоца: И молим Вас транскрипт са даанашњег претреса.

Председник већа: То ћемо сви добити.

Заменик тужиоца: Да не пишем молбу.

Председник већа: Нема проблема, даћемо Вам.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА